

Fredagen den 8 september

8 - 14 september

BIO Södran Fre lör sön 18.30: "Chocolat". En berättelse från Kamerun i början av 50-talet. (fr 7 år). Fre lör sön kl 21: "Regi Andrej Tarkowski" (fr 7 år). Fre lör nattbio kl 24: "Trollkarlen" en makaber komedi av Jos Stelling. Sön matiné kl 14: "Skuggan av Emma". (fr 11 år). av Sören Kragh-Jacobsen som gjorde "Gummitarzan".

Veckan 14-17 sept. Noll-budgetfilmer från hela världen. För 35 kr får du se alla filmerna och dessutom komma på festen nästa lör i AF:s Källarsal. Du köper kort och hämtar festivalprogram på Södran. (Mejeriet).

MEJERIET fred kl 21: EINSTUERZENDE NEUBAUTEN fr Hamburg (res. f. ev. felstävning).

Kulturen öppet 11 - 17, utställningar: "Arbetare i Lund för 100 år sedan - typograferna", "Fotot 150 år" (visas kl 15) samt "Lapptäcken". Sön Stora Visningsdagen.

LUKRIS Kristna Studentrörelsen i Lund är en ekumenisk studentförening. De har programkvällar varje torsdag på Kyrkogatan 4 (ovanpå bokhandeln Arken).

Du konsument kan få rådgivning av kommunens konsumentrådgivare som har öppet följande tider: Månd-onsd-fred 9 - 12,30, 13,30 - 16. Telefoni Må-On-Fr: 9 - 12. Tel. 15 59 50. Krister Palmkvist.

LUFS (Lunds Fältbiologer) Hjortbröl ciceron L-O Sandberg. Avfärd till Våmb el. Häckeberga och lyssnar till nattens avgrundsbröl. Tis 20.00 samling Zoofys.

Från Färs till gammal vänster Schottisbersån lör 18.30- Hålibåten och Tetthio spelar. Dansutlärning. Klostersgårdens fritidsgård. Den som vill spela till dans. Ta med instrument!

Se sensomarens blomsterprakt Kvällsvandring i Botan månd kl 18.30, samling vid Agardianum. Int. Lennart Engstrand informerar och visar. Arr. Gamla Lund.

Smålands Lör i afton dans, varannan Samernas. Sön 19 Calles Café med Göran Skytte om Nicaragua. i Puben. Mån kl 18 i Puben Nationsmöte. Ons kl 20: Film "Ballerup Boulevard. Inget intrång. Tor Pub med råkkbandet The Government (UK) 21 - 01.

Odjur hindrade motionärer

Det har varit en fin sommar med mycket sol och lite regn. Källbybadet har besökts flitigt av lundaborna. Tyvärr har anläggningen i visa avseenden varit i risigt skick. Hoppturnet har inte kunnat användas under många veckor pga en spricka i betongen. Ännu allvarigare är att bangolven försvunnit. Det är den sista resten av en fin gammal hederlig tradition som därmed går i graven. Visserligen finns en halvålig bana nere på S:t Lars, men där finns ju ingen kiosk eller uthyrning av klubbor. Kiosk och bangolf hör ihop!

Badarna har nu flyttat in i Högevallsbadet, som försöker popularisera sig, eftersom statistiken visar upp sjunkande siffror (vilket förmodligen beror på att Malmö fått sitt bad klart). Försöket med det uppblåsbara sjöodjuret blev dock ej lyckat. Djuret var så högt att det var tvunget att ligga på djupt vatten för att inte ungarna skulle slå sig när de ramlade ner. Där låg

odjuret och hindrade motions-simmarna, medan barnen som var dåliga simmare inte vågade sig ut!

Personalen på Högevall är för övrigt i dessa dagar besvikna över att en känd fritidsledare förmodligen får platsen som chef över idrottshall och simhall. De tycker att fackkunskap borde värderas bättre. Kanske blir det bordläggning nästa onsdag då fritidsnämnden sammanträder.

Att enbart simma är visserligen nyttigt men inte alltid roligt. Hopp och dykning är däremot väldigt roligt, vilket alla barn vet, men som vuxna har glömt bort. Dykning är dock något man måste lära sig, om man inte vill göra magplask och få ont i huvudet. Därför är det ett bra initiativ av Poseidon att i höst börja en nybörjarkurs för vuxna.

Start blir det fredagen den 15 september kl 19.

Sportred.

Sista Chiledemonstrationen?

På måndag 11 sept. är det demonstration i Lund mot Chilejuntan. Det är femtonde gången man anordnar demonstration, säger Gunnar Stensson i vpks internationella utskott.

Kan man hoppas att det blir den sista gången frågar han retoriskt. I och med höstens presidentval när vi slutet på epoken Pinochet fortsätter han, men varnar samtidigt för vad militären kan komma att ta sig till. Någon verklig demokrati blir det naturligtvis inte, menar Gunnar.

Mer information om det aktuella läget i Chile kan vi få på måndag då vpks-riksdagsmannen och lundabon Rolf Nilson talar på slutmötet.

Det blir samling på Stortorget kl 16,30 med appellmöte med sång av sånggruppen Andinos. Avmarsch sker kl 17,30 till tonerna av Lunds Kommunistiska Blåsorkester.

Kom med och sjung Venceremos, Ett enat folk och Internationals. Det är kanske sista gången. I varje fall den 11:e september, som ju är årsdagen på militärkuppen i Chile.

"Resande till Hamburg, tag plats!"

Det står för mycket om tåg i VB har några läsare tyckt. Ja, i en liten egensinnig tidning kan redaktörernas preferenser få stort

genomslag. Ändå hade vi tänkt hålla tillbaka lite. Men när det kom en seriös interkommunal utredning om Västkustbanans framtid som bl a föreslog direkta tåg från Lund till Ålborg och Esbjerg och Hamburg, då kunde vi bara inte låta bli att ge referat och synpunkter.

Se sidan 3!

Farliga hästar

Vid sekelskiftet hade 1-2 procent av den svenska befolkningen hösnuva. Nu rör det sej om 10-15 procent. Detta är talande siffror om den moderna allergiexplosionen.

Det som de flesta är allergiska mot är djur, och allra värst av de vanliga djuren är hästen. Detta är ett problem. Hästar är populära, inte minst bland flickor i skolåldern (se insändare!) och hästgårdarna blir allt fler. Dessutom har det blivit populärt med sk stadsbondgårdar.

I denna målkonflikt är det miljö & hälsoskyddsmyndens uppgift att slå vakt om hälsan, och därför gick en enig nämnd emot förslaget om hästgård i den nya planen för bebyggelsen vid Värpinge gård. Men även Lunds utbyggnad mot öster stöter på liknande problem. Utanför Östra Torn ligger en populär hästgård, och den måste bort säger nämnden. Alternativet är en skyddszon om femhundra meter och det är nog inte möjligt.

Är det då så allvarligt med hästarna och hösnuvan? Ja, säger Jan-Erik Mattson (vpk) i miljö & hälsoskyddsmynden. Det har jag övertygats om genom två oberoende källor: socialstyrelsen och en allergiexpert som jag känner.

I övrigt yrkade Jan-Erik avslag på byggplanen för Värpinge gård som han tyckte gav barna alldeles för stor plats, och han fick delvis med sej övriga nämnden.

2 km vid Skarrie

är vad som återstår i miljöpartiets projekt att göra spåret mellan Dalby och Sjöbo farbart åtminstone för dressiner. Och detta naturligtvis som en praktisk demonstration för järnvägens överlevnad och pånyttfödelse. Även vpk var representerat vid söndagens röjning. Den gick långsamt för det växer stora tallar på banvallen i trakten av Klostersågen, men rälsen är grov och klart användbar.

Ingen moral

Forskningen kan inte styras, menade författaren P C Jersild i en intervju i Dagens Nyheter i veckan. Förmodligen har han fel. Utrymmet för en fri och från utomstående finansierad (främst näringsliv och offentliga fonder) oberoende forskning har radikalt minskat under de senaste decennierna.

Problemet är naturligtvis att det finns för lite pengar för forskning inom universitetet. Ett intressant alternativ till den rådande ordningen formulerades inför förra valet av en grupp borgerliga ekonomer. Deras förslag gick ut på att löntagarfondernas kapital efter en eventuell borgerlig valseger skulle delas mellan de stora universitetet och bilda basen för en ekonomisk självständighet. Det finns mycket att invända mot det förslaget, men vänstern har inte ens lyckats nämna sig problemet. En orsak är antagligen den svårutrotade övertron på önskvärdheten och möjligheten av politiskt centralstyrning.

Det är förståeligt att universitets- och institutionsledningar i rådande läge tar tillvara de möjligheter som bjuds. Så har vi också fått 40 adjungerade professorer vid Lunds universitet, varav hälften finansieras av företaget.

Ett annat bra exempel på universitetets kris är Institutet för ekonomisk forskning vid Ekonomihögskolan. Institutet finansieras med hjälp av medel från det sydsvenska näringslivet en rad forskningsprojekt, främst inom företagsekonomi. Det ger också startbidrag till doktorander vid de ekonomiska institutionerna, och inom kort kommer en forskartjänst i vardera ämnena företagsekonomi, nationalekonomi och ekonomisk historia att inrättas och finansieras av institutet. Ordförande i styrelsen är sedan en tid tillbaka förre S-E-bankdirektören Hans Cavalli-Björkman. Det är ingen hemlighet att han fått den posten för att "han är en djävul på att ragga pengar."

Men Cavalli-Björkman är också den som ledde S-E-banken under den tid då tjänstemän där villigt hjälpte skattebrottslingar att köpa upp skalbolag, vilka sedan tömdes på vinster och fondmedel och försattes i konkurs. På en enda av dessa affärer lär bankens provision ha varit 1,7 miljoner kronor. Inte kan väl den högsta ledningen ha varit okunnig om vad som föregick?

I en annan ekonomisk och politisk konjunktur skulle detta kanske ha varit ett moraliskt problem för studerande och anställda vid Ekonomihögskolan. Kanske skulle en eller annan ha tyckt att de blivande företagsledarna borde ha förebilder med en annan och högre moral. Idag räcker det att karln inte har gjort sig skyldig till något juridiskt övertramp. Moral är inget man talar om bland ekonomer.

Bondförsök

Lund kan ibland synas litet, men Södra Vebarp är mindre. Det är alltid trevligt att komma dit i taxeringssäsongerna och kolla in livet på landet.

Alla därute i öster är visserligen inte bönder, trots att t ex Lars Andræ (s) antytt något i den riktningen. Men när de ska deklarerat händer det att aktade vebarpare ur alla yrkesgrupper gör sej skyldiga till något som rimligen får betecknas som bondförsök.

Mac

T ex har persondatorer blivit populära bland de många universitetsanställda som flyttat ut från Lund, attraherade av grönskan och friden. Lika populärt har det blivit att försöka dra av anskaffningskostnaden som nödvändig för inkomstens förvärvande. Det kan löna sej: nämndes förut kärva bedömning har luckrats upp betydligt.

I förra veckan var det en språkforskare som ville dra av en Macintosh. Den användes i hemmet men enbart för forskning, förklarade deklaran- ten på

Fortsatt Juravandring

I förra VB slutade skildringen med att vi vandrare hade slagit läger vid floden Doubs i Schweiz. Vi befann oss i själva verket i en naturpark vid en flod som lockat många forellfiskare. Vandringen utmed flodbädden bjöd på pastorala vyer och i slutändan fanns en restaurang som serverade nykokta foreller med potatis och smörsås. Denna dag kunde de som ville bada.

Innan det var dags att slå läger var vi tvungna att passera en höjdstigning på ca 500 meter och sen, plötsligt, bredde en högplatå ut sig; ett välmående bondelandskap, tycktes det. På Café de la Poste nära Les Enfer blev vi förtjusta i vackert skurna ostbitar. Och en fet gammal hund matades med bröd och korvskivor. Caféets värdinna bjöd oss att tälta bland kor och hästar bakom huset.

Trådbussar

Den femte vandringsdagen fick en dramatisk avslutning. Ett kraftigt regn kom över oss när vi befann oss i en "by" med bara ett par gårdar. Det märkliga var att i en av gårdarna fanns ett hyggligt café med en musikapparat som man kunde spela bl a Chuck Berry på. Under natten rådde blix och dunder. Vi tältade i nivå med molnen.

På morgonen var det ganska gott väder, men sedan kom regnet tillbaks. Till slut hände något som inte brukar hända, vi åkte tåg några kilometer till La Chaux de Fonds, där vi tog in på en camping. Trevligt var att se

heder och samvete, så ingen reduktion skulle göras för privat användning. Det höll på att bli bifall. Men så var det en ledamot som tittade närmare på deklarentens utförliga följebrev. Och minsann var det inte utprintat på en "Image Writer"!

Därmed var den privata användaren ertappad *in flagranti* som de väl säger bland språkforskarna. Och nämnden enades om en ganska betydlig reduktion.

Sju mil blev fem

Att arbetspendla in till de stora städerna i väster är alltså vanligt där i byarna. Den resan företas gärna i bil trots att det går buss varje halvtimme.

Denna turthet är förstas till bry för alla som vill kunna påvisa två timmars daglig tidsvinst med bilen, för då får de furstliga avdrag för bensinen. "Jag har tjugo minuters väg till byns busstation", skrev en deklarat, och det stämmer - om hon släntrar långsamt. Men nu är det så att den aktuella bussen fortsätter till bostadsområdet Käppkvarken och därvid stryker förbi deklarentens hus. Kanske har hon aldrig sett den, men det har

trådbussarna i denna stad. Ostfonden på kvällen, innan Karin och Lennart lämnade oss, var av högsta klass.

Hackad av höna

Nästa dag började vi gå uppför igen. På ett stort alphotell, där man utbildade serveringspersonal, blev vi illa bemötta. Här såg vi för första gången bergscyklisterna, som trampade på sina märkliga cyklar. Vi kom längre fram till en lustig bondgård som, visade det sig, rymde en liten hemtrevlig restaurang med öppen brasa. Vi åt och drack. Finn blev biten av en vallhund. På toaletten låg en diktsamling framme. Under denna dag stötte vi på ytterligare en bondgård med utskänkningsrättigheter. Den kännetecknades av fritt pickande höns. Här blev Beata hackad av en höna. Natten tillbringade vi i närheten av en flock präktiga kor med jättestora bjällror kring halsarna. Sömmen blev något störd.

Nästa dag går vi utmed floden Areuse. Två parallella järnvägsspår går genom dalen. Tågtrafiken är tät. Gunnar och Jonny som är tågfantaster njuter. Vi passerar byn Motières där Rousseau lär ha bott. På natten tältar vi nära franska gränsen. Här slutar vår rapport för Frankrike är inte lika trevligt som Schweiz, för vandrare.

Avslöjas kan dock att vi firade den 14 juli i Mulhouse. På ett centralt torg gestaltades revolutionens förlopp genom tal, fyrverkeri och ljusspel. Och efteråt dans till en halvtaskig orkester.

FH

nämnden. Tji bilavdrag!

En annan pendlares arbetsplats låg så knöligt till att bussen faktiskt inte var något alternativ. Därför tvingades han köra sju mil om dagen, försäkrade han. Men någon i nämnden reagerade: Inte är det väl tre och en halv mil till Jägersbo? Drygt två, visade en mätning på kartan. Fast som taxeringsnämnden i Södra Vebarp alltid är angelägen att döma till deklarenternas förmån anslogs returrestan till fem mil.

Det sistnämnda fallet kom upp i nämnden i annat sammanhang. Tjänstemannen från länsstyrelsen hade redan godkänt de sju milen för sin del. "Jag som bor på annat håll kan väl inte kunna alla adresser och distanser i Vebarp", försvarade han sej. Just det. Därför är det bra att det ännu finns lokalt förankrade nämnder till att företräda det svenska folket när det går att beskatta sej självt. Och därför är det beklagligt att detta lekmannainslag snart är borta ur hanteringen.

Gr

Bilagare i minoritet

Det är inte sant att "alla" har bil. I själva verket klarar en majoritet av Lundaborna sitt dagliga liv utan bil. 1000 personer över 18 år delar på 442 bilar.

De siffrorna gäller för hela kommunen. Det är statistikavdelningen på drätselkontoret som tagit fram dem.

Statistikavdelningen vet naturligtvis inte hur man delar på bilarna. Men de konstaterar att 50,7% av familjerna i Lund har bil - i statistiken räknas även ensamstående personer med eget hushåll som familjer. Omkring hälften av Lundaborna har alltså inte tillgång till bil. Ganska många av de som har tillgång till bil delar den med andra.

Det här är genomsnittssiffror. I byarna runt Lunds tätort har omkring 70% av familjerna bil. I tätorten Lund finns det fler som klarar sig utan bil. Där är motsvarande siffra 46%.

Det är stora skillnader också mellan olika stadsdelar i Lund. I innerstaden har 36% av familjerna bil. På Norra Fäladan är motsvarande siffra 40% medan 60% av Gunnesbofamiljerna har bil.

Södra Väst kustbanan och Lund

För cirka tre miljarder kan vi få en modern, dubbelspårig järnväg från Malmö via Lund, Landskrona och Helsingborg till Halmstad. Om även fortsättningen till Göteborg rustas upp kan man resa dit på mindre än två timmar från Lund. Därutöver ska lokaltågen återkomma i stor skala, med många nya hållplatser. Kommunerna på sträckan har låtit göra en utredning som visar hur de olika tågformerna kan komplettera varann så att projektet t o m blir företagsekonomiskt lönsamt. Via en tunnel förbinds Väst kustbanan med Köpenhamn, och genom en s k omlottrafik bör tågen till Jylland och Hamburg utgå från Lund!

Så vidlyftiga planer får givetvis stora lokala konsekvenser, vilket konstateras i de nämnder där förslaget nu remissbehandlas.

Historisk mosaik

Dagens tåg till Göteborg slingrar sej på olika sätt genom Skåne och Halland. Det är ytterst en konsekvens av artonhundratalets konkurrens mellan de västskånska städerna. Malmö, Landskrona och Helsingborg byggde (tillsammans med hallandsstäderna) varsin bit av det som sedermera blev Väst kustbanan, och Lund ordnade en egen anslutningslinje till Kävlinge. Följden blev en mosaik som inte var rationell ens då och allra minst är det nu.

Men i dag samverkar alltså kommunerna och har gemensamt låtit K-konsult göra den ambitiösa utredningen. Med den som utgångspunkt vill man sedan fördjupa studien men även bedriva informations- och lobbyverksamhet, som det direkt sägs i anslutning till rapporten. Det lär behövas: tre miljarder fixar man inte enbart med de goda argumentens kraft.

Oslo och Berlin

Utredningen tror på järnvägens framtid – under förutsättning att det satsas rejält. Det är inte oväntat miljöskäl som anförs, men även de regionalpolitiska motiven får en framträdande plats. Med snabba tåg blir regionen attraktivare. Omslagets karta visar hur södra Väst kustbanan är relaterad till bl a Oslo och Berlin.

För persontrafikens del gäller det att vinna (tillbaka) resenärer från bil och flyg, och för det krävs mycket snabbare och många fler tåg. Snabbtågen på Väst kustbanan ska kunna gå med 250–300 kmh, vilket är mer än vad som kommer mellan Stockholm och Göteborg men mindre än det som nu planeras bl a i Tyskland. De snabbaste tågen ska bara stanna i Lund, Helsingborg och Halmstad på sin väg mellan Malmö och Göteborg.

Snabbkoppling

Hur blir det då för orter som Kävlinge, Landskrona och Ängelholm? De hänvisas till "Interregio-tåg" som stannar lite oftare och följlaktligen inte blir fullt så snabba. Men här lanseras något nytt. Man har tagit djupt

Nya banor

Nästan hela Väst kustbanan är i dag enkelspårig. Med utredningens ambitioner blir dubbelspår ett måste. Men därtill behöver långa sträckor nybyggas. Det gäller bl a tunnel genom Hallandsås och kringfarter vid Ängelholm och Kävlinge. Snabba tåg bullrar mer än långsamma och går inte så bra ihop med tät bebyggelse. Dessutom måste kurvradierna ökas om man ska kunna köra 300.

Ett speciellt problem är Landskrona som i dag ligger vid ett stickspår. Där missade man

intryck av en ny dansk tågkonstruktion som heter IC3, och som bland annat utmärks av att olika sektioner kan kopplas samman snabbt och automatiskt.

Generalstabskartan ovan är från den tid då järnvägen mellan Örtofta och Kävlinge ännu var i drift. Utredningen vill ha banan åter.

Därmed kan en sektion gå som mjölktag genom Skåne för att sen haka på ett Intercitytåg och susa nonstop genom Halland.

För de resterande hållplatserna tänker man sej förbättrade och förnsnabbade pågatåg på hela sträckan. Hållplatserna ska också bli fler än i dag. Kostnaden för dem och stationerna rymms dock inte i de tre miljarderna – man hänvisar till kommunerna och det lokala Turtätheten blir hög. Intercity- och interregiotågen ska gå varje timme, lokaltågen varje halvtimme under dagtid. I så fall tror man på en mångdubbling av dagens tågresa på sträckan.

på 1860-talet att anlägga en central genomgångsstation, så i dag får det bli en i utkanten av bebyggelsen. Men sen blir det en vacker sträcka upp över Glumslövs backar och in i Helsingborg.

Farligt gods

Utredningen tror även på järnvägsgodsets framtid – inte ensidigt som SJ bara på container- och trailertransporter mellan ett fåtal terminaler utan också på traditionella vagnlastar.

Vissa snabbgodståg kan gå på den nya banan men många och långsamma godstransporter skulle stoppa upp persontågen.

Dessutom har vi problemet med farligt gods som inte bör köras genom stora tätorter. Därför måste sådana tåg gå en särskild väg. Från Malmö norrut behöver det inte passera Lund utan kan ta Lommabanen upp mot Svalöv och Ästorp.

Men de flesta godstågen från Malmö ska ju mot Stockholm? Visst, säger utredningen, vi anlägger ett nytt spår för den trafiken mellan Kävlinge och Örtofta. Man påminner om att det en gång fanns järnväg på den sträckan, och att banvallen till stor del ligger kvar och kan återanvändas.

Ut i världen

Snabbtågen bör inte stanna i Malmö, anser utredningen och tar ställning för en tågtunnel i det norra läget, dvs direkt västerut från Malmö C. Tågen från Göteborg (och Stockholm) ska alltså fortsätta till Kastrup och Köpenhamn.

Men enligt principen om omlottkörning ska då de fjärrtåg som i dag utgår från Hovedbangården starta i Lund. Det gäller destinationerna på Jylland men också Hamburg som är den stora knutpunkten för trafiken till norra Europa. Här kan man lätt spinna vidare. Hamburg kommer ju att knytas till det europeiska snabbtågsnätet, så vissa tåg från Lund kunde rusa vidare mot King's Cross och Gare du Nord. Och eftersom järnridån håller på att rosta sönder är Bahnhof Zoo i Berlin en annan naturlig slutstation.

Lund

Visioner må det tyckas, men miljöarmen dugar tätt och en stor nysatsning på järnvägen kan bli en nödvändighet. Och bakom utredningen om Södra Väst kustbanan står som sagt seriösa huvudmän.

För Lunds del skulle ett förverkligande få åtskilliga konsekvenser. Ett nytt Kävlingespår intill det nuvarande måste banas fram över parkförvaltningens förråd och dyka under södra stambanan, ett tredje spår mellan Malmö och Lund kan bli nödvändigt (tvärt emot vad en annan utredare, Trivector, trodde härförleden) vilket i sin tur skapar betydande problem mellan Bantorget och Högevall. Fler tåg kan ställa krav på fler peronger.

I synnerhet gäller detta om tågen till Hamburg osv ska utgå från Lund. Lyckligtvis har vi rangerbangården norr om Kung Oskars bro. Den ligger i dag tämligen öde och olika exploaterar kastar sina blickar både på den och på de intilliggande kolonierna. Men där kan redan om tjuo år snabbtåget Flygande Hamburgaren behöva servas.

Tänk långt, tänk djärvt, planerare!

Gunnar Sandin

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet.

NY ADRESS.....

Min kultursyn

"Svartvita manifest, förenklade slagord, pragmatisk enögdhet, sladdrande, okunniga, sentimentala, falska, ohistoriska mumlanden, okunighet och avund."

Jag uppfattar vpk's kultursyn på följande sätt: Kulturen är en central ingrediens i den sociala verklighet där människor lever. Kulturens betydelse ligger däri att den dels speglar och gestaltar människors befintliga existens, den tradition som de känner sig som produkter av och den framtidsvision de är bärare av, men också, via konstnärerna, skapar nya och okonventionella drömmar om hur livet skulle kunna levas om människor förändrar ingrodda tankebanor och traditionella livsförhållanden.

Pluralism och fri konstutövning kräver samhälleliga stödåtgärder. Därom är, vad jag förstår, de flesta partier eniga. Skillnaden i uppfattning består i sättet, strategin, vid fördelningen av medlen. Hur stor del ska gå till samhälleligt drivna institutioner, med deras tröghet och i grunden inskränkta handlingsfrihet. Hur mycket ska gå till konstnärer, författare och musiker som inte har någon anställning. Och hur mycket ska gå till sådan amatörverksamhet som många människor tycker om att engagera sig i.

Jag tror inte att nationella prestigeeinstitutioner som exempelvis Operan på något sätt är garantier för kvalitet. Det är i grunden slumpen som avgör om duktiga konstnärer, regissörer eller dirigenter lyckas ta sig in Operans maktcentra och påverka utbudet eller om institutionen styrs av medelmåttor med goda kontakter. Själva tanken att vår nationella stolthet kräver nationalinstitutioner är, enligt mitt förmenande, otdenslig.

Jag tycker att det största hotet mot konstnärlig mångfald är Kulturrådets s k kvalitetsbedömningar. I praktiken betyder det att några få, oftast karräriinriktade tjänstemän eller kulturkritiker, har ett orimligt stort inflytande över den svenska konstens utveckling. I Sverige styrs inte konstnärerna utan av bidragsgivarna. I praktiken är kultursamhället en jättelik statskontrollerad bidragsasyl där bara en mindre grupp konstnärer, under stora svårigheter, förmår existera vid sidan av. Detta hade säkert en viss poäng under trettioalet, när det gällde att identifiera klassfienden på tennis-

konsten av konstnärerna utan av bidragsgivarna. I praktiken är kultursamhället en jättelik statskontrollerad bidragsasyl där bara en mindre grupp konstnärer, under stora svårigheter, förmår existera vid sidan av.

Min uppfattning är att de samhälleliga bidragen i stället bör gå till konstnärerna direkt, till deras egna föreningar, ensembler och grupperingar så att de kan ge sig ut i samhället och framställa den konst de tycker är angelägen för de människor som finns runt omkring dem.

Slutligen en kulturkommunal fråga. Anne Rothlin, ordf i musik- och teaternämnden, har i en skrivelse till bl a kulturministern föreslagit att Lunds kommun som sin andel ska betala 5 492 000 kr om året i driftskostnad vid en stationering av Cullbergbaletten i Lund. För samma summa kan en kommunal bildskola med heltidsanställda lärare, utökning av kommunala musikskolans resurser så att alla intresserade på låg- och mellanstadiet kunde tas om hand, kommunal dansundervisning på mellanstadiet för intresserade, en femdubbling av bidragen till Folk å rock, Plektrum och Skånsk spelglädje samt en permanentning av dockteaterfestivalen och en hel del till

Men i själva verket finns inga 5,5 miljoner. De måste antingen tas in via skattehöjning, som främst drabbar dem utan avdragsmöjligheter, eller tas av övrig kommunal kulturverksamhet. Antagligen kan man finansiera Cullbergbaletten genom nedläggning av tre biblioteksfilialer eller Konsthallen. Men är det verkligen det som är meningen?

Rabert Berg

Tjejidrott och klasskamp

När vi läste Anne Rothlins tänkvärda insändare i VB 24, slog det oss att många av hennes kommentarer gällde även för vpk's "fritidspolitik". Partiet har traditionellt stött "proletära" lagidrotter (fotboll, handboll, ishockey), men har haft svårare för individuella idrotter typ tennis och ridning.

Detta hade säkert en viss poäng under trettioalet, när det gällde att identifiera klassfienden på tennis-

banan. Men den stora vattendelaren vad gäller fritidssysselsättning idag är inte klasstillhörigheten utan könet. Konsekvensen av partiets politik har varit att missgynna tjejer, under hänvisning till en förlegad klassanalys.

Kommunens fritidsnämnd ger mest stöd till idrott - en fritidsaktivitet som domineras av killar. Inom idrottssektorn går det mesta stödet till föreningar - killar organiserar sig i föreningar oftare än tjejer. Inom föreningsidrott är det få grenar som domineras av tjejer (ridning, konståkning, gymnastik) klart diskriminerat såväl ekonomiskt som organisatoriskt.

Vid förra fullmäktigemötet fanns ett fall som klart visar att många ledande vpk-are är beredda att låta en felaktig klassanalys gå före kvinnokampen.

Flyinge ridhusförening hade sökt om ett ränte- och amorteringsfritt lån på 1 350 000 kr för sin anläggning. Kommunen, med vpk's stöd, har tidigare lämnat dylika lån till andra (pojkdominerade) idrottsföreningar. Fritidsnämnden, med en vpk-ordförande, hade stött ansökan. Men Vpk's ledamöter i kommunstyrelsen hade, utan att diskutera det i gruppen gått emot lånet.

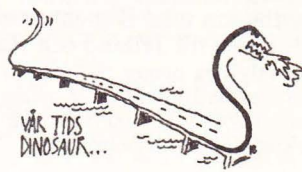
Varför hade man gjort så? På måndagens gruppmöte kunde man endast komma på att det var mycket pengar (sant, men lika mycket stöd har givits andra) och att ärendets handläggning var fel skött (också sant, men det var kommunen som misskött den). Senare framkom en synpunkt till - man måste vara hästägare (eller delägare) för att använda ridhuset.

Det är i och för sig både lättare, billigare och vanligare att äga häst på landet än i stan, men det finns en viss styrka i detta argument. Därför yrkade David i fullmäktige på återremiss för att hitta ett system för icke hästägare att använda ridhuset. Men inte ens detta kunde Roland och Gunlög stödja, trots att det kom fram i debatten att vissa icke hästägare redan idag använder huset!

Den här debatten har lämnat en dålig eftersmak. De vpk-are som var emot ridhuset var *våldigt* mycket emot det. Man begärde votering och man (som enda grupp) reserverade sig mot beslutet. Kan man inte ens se att det finns ett kvinnoperspektiv på frågan? Eller är det prestigens som inte tål en ändring?

Tjejidrott har ofta en annan utformning än killidrott. Man behöver inte tävla för att rida häst, dansa, åka konstskridsko eller gymnastisera. Kan man tänka sig ishockey utan mål eller brottning utan motståndare? Vpk bör driva en politik där även de mjuka fritidsaktiviteterna, som tjejer ofta föredrar, får ett rättvist stöd.

David Edgerton & Kitten Anderberg

Demonstrera mot bron

Lördagen den 16 september kommer det att vara en stor demonstration i Malmö mot Öresundsbron. Samling sker på Stortorget i Malmö kl 11.00 med avmarsch kl 12.00.

Det blir tal av Jonny Grönberg, ordf. i Transportarbetarförbundet, Barbro Melander från Aktion Skåne Miljö samt av Rudi Rustort från Scan Link Nej Tak i Danmark. Vidare blir det underhållning av Åke Arenhill samt en kör, ledd av Lena Ekman-Frisk.

Aktionen är ett samarrangemang av ett stort antal organisationer. Bl.a. Transport, Sjöfolksförbundet, SSU, Centrum, Mp, Vpk och Miljöförbundet.

VPK. To 14.9 kl 19.30 medlemsmöte biblioteket rum 3. Lunds utbyggnad. BLÅSORKESTERN. Sö 10.9 kl 18.30 träblåsrep, 18.45 hela orkestern. Rep av Kulturmattprogrammet tillsammans med Anders Granström. Må 11.9 kl 17.30 (avmarsch, kom helst tidigare!) Chileddemonstration från Stortorget. Nr 1, 2, 40, 79:2, 158, 170, 173.

Kompol träffas må 11.9 kl 19.30 på vpk-lokalen. Ämne: budget och arbetsformer.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist, Gunnar Sandin och Lasse Svensson.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.